

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Δ.Π.ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Β'.

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 11 του Απριλίου 1904

ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 91

ΕΞΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΑΣΤΕΡΙ

(Του Alfred de Musset)

Όραϊον Άστέρι τῆς νυχτιδος, απόμακρε διαβάτη,
Πού άστραφτερό τὰ σύννεφα τὰ μαύρα παραιτῆς
Καί βγαίνεις μέσ στό άπέραντο γαλάζιο σου παλάτι
Τι νά κυτῆς στόν έρημο τόν κάμπο; τί ζητῆς;
Τὰ άγριοδάρια έδιδάσκαν καί ήσύχασαν τὰ άγέρια,
Τό δάσος, πού όλο έδόγγαγε, στενάζει άγαλινά,
Καί ή νυχτερίδα άνάλαφρη μέ τὰ φτερά τὰ αϊθήρια
Στή μυρωμένη άνάμεσα διαβαίνει λαγκαδιά.
Τι νά γυρεύης μέσ στή ή ή τή γλυκοκοιμισμένη;
Νά χαμπλώνης βλέπω σε πρὸς τὰ βουνά άντροκού;
Καί μέ ένα ώραίο χαμόγελον ή τρισαγαπημένη
Μορφή σου πᾶει στά άγνώριστα τὰ μέρη νά κρυφτῇ..

Άστέρι έσύ πού άγαλινά στό λόφο γέρνεις πλάι.
Δάκρυ άσπυμένο, θλιβερό, στόν πέπλο τῆς Νυχτιδος,
Συ πού θωρεῖς από μακρυά τόν πιστικό πού πάει
Μαζί μέ τό κοπάδι του, Άστέρι έσύ, πού πῆς;
Μέσ στήν άπέραντη νυχτιά τί τάχα νά γυρεύης;
Ζητῆς στήν όχθη μαλακό στής ροδωνιές κρεβάτι,
"Η μήπως έτοι δώμορφο πού τῆς καρδιές μαγεύεις
Στήν ώρα αὐτή τῆς σιγαλίδς μὴν πῆς μέσ στή δρο-
[όστιν

Τῆς Θάλασσας τὴν άγκαλιά νά πέσης πλανεμένο
Μαργαριτάρι άτίμητο, πετράδι ζηλευμένο ;..
Άγαπημένο Άστέρι μου! άν πῆς γιά νά πεθάνης
Καί νά στολίσης τὰ γλαυκά τῆς Θάλασσας μαλλιά,
Στάσου, σοῦ δέομαι όλόθερμα, τὰ οὐράνια σου μή
[χάνεις,
Άστέρι τῆς Άγάπης μου, ω! λάμπε εκεί ψηλά !..
Ναύπλιον

ΘΡΑΣ ΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΜΑΣ

Ντρέπομαι νά μιλήσω κ' έγώ γιά όσα άλλοι
πολλοί άνώτεροι μου έπιστημονικῶς έμίλησαν καί τὰ
ξεδιάλυσαν. Πόσο πίσω είσαστε, ω Ρωμιόφωνοι
"Έλληνες! Σάν σε παιδιὰ μέσ άναγκάζεται νά σᾶς
μιλοῦμε καί νά χτενίζουμε τὴν κάθε φράση μας γιά
νά μπῇ μέσ "στό στενό σας μυαλό. Άποφασισμένοι
είσαστε νά πνιγῆτε μέσ "στό σκοτάδι, άποφασισμέ-
νοι είσαστε νά τυλιγῆτε μέσ "στό νεκροσάβανο τοῦ
παρελθόντος καί νά πεθάνετε σάν "Έλληνες! Δέν
έχετε τὴ δύναμη νά πεθάνετε σὰ Ρωμιοί Κι' άν
ήταν ή κύθοσσία σας άρτῇ από άφτεπίγνωση, κά-
ποιο θὰ είχε λόγο, μέ έλα πού είνε υποδοιμαία καί
σάν πρόβχτα στραβού τζομπάνη κλειστήκατε, ιερόсу-

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΥΣΗΣ

λοι, μέσα "στην ιερωμένη μᾶ έρημη πιά μάντρα τοῦ
"Ελληνισμού καί μέ παλιάτων ποικιλόχρωμες "στο-
λές καί μέ γλώσσα μαϊμουδίστικη κοροϊδέβετε, βάρ-
βαροι, μέ βάρβαρη γλώσσα, τὴν πολιτισμένη άρχαία
"Ελληνική ψυχή.

Πρὸ είνε ό όνειρεμένος Βοναπάρτης πού
θὰ φωνάξῃ μέ τὴ μπαγιονέτα στό χέρι τό πο-
λυπόθητο «hors la salle», έξω, έξω από τὴ
μάντρα τῆς στενοκεφαλιάς σας; Μᾶ είσαστε, νά
πάρῃ ό διάτανος, λεφτεροί συνταγματικοί πολῖτες!
Μᾶ γιά τ' όνομα τοῦ Θεοῦ ποιὸς λαός, ποῖό έθνος
ματαχειρίστηκε τὴν λεφτεριά του γιά νάποστραβωθῇ
ὡς τὴ ρίζα; Κακόμοιρο έθνος πού οἱ λεφτερωτάδες
σου, (ό Θεός νά συχωρέσῃ τίς ψυχές τους, οὐ γάρ
ήδειςαν τί έποιοῦν) άφτοί οἱ ίδιοι σε ρήμαξαν. "Επο-
λειμούσαν, βλέπετε, οἱ άνθρώποι γιά τὴ δική τους
λεφτεριά, καί όχι γιά τὴ λεφτεριά τῆς έθνικῆς ψυ-
χῆς. Καί δέν ήξεραν πῶς καθήκον κάθε άληθινοῦ
πολεμιστῆ είνε στόν καιρό τῆς εἰρήνης νά μὴν άνα-
κατέβεται στήν πολιτική. "Ενανε Οὐέλλιγκτον πού
γλύτωσε "στό Βατερλώ τὴν Άγγλία από τόν πρὸ
έπίφοβο έχρὸ τῆς είχαν τὴν δύναμη οἱ "Άγγλοι
βουλευτάδες νά τὸν πεταξοῦν έξω από τό κοινο-
βούλιο κρίνοντάς τον άνίκανο νά κυβερνήσῃ, γιά τό
λόγο ότι ήταν μονάχα γέρος πολεμιστής, όχι όμως
καί πολιτικός" καί δέν μπορούσαν τό ίδιο νά κάνουν
οἱ "Έλληνες κυβερνήτες γιά τοὺς διάφροους άναρχι-

χικούς μικροκαπετανέους πού σάν λεφτερωθῆκαν ήθε-
λάν νᾶνε άνώτεροι τῶν νόμων τῆς Πατρίδας πού δη-
μιούργησαν;

Εκάνατε, κύριοι, τό καθήκον σας! "Επολεμή-
σατε, μέσ λεφτερόσατε, άξιος ό μισθός σας, τρα-
βηχῆτε τόρα έσείς γιὰτί ήρθε ή σειρά τοῦ κυβερ-
νήτη. "Ο πολεμιστῆς λεφτερώνει δούλους τῆς άνομίας
καί τυραννίας, ό κυβερνήτης διαπλάττει δούλους τοῦ
Νόμου καί ή παιδεία τὴ λεφτερὴν έθνική ψυχή. "Ισὶα
μέ τόρα είδνατε διαταγές καί ήσασταν καπετανέοι
"στόν έθνικόν άγώνα. Τώρα "στόν πολιτικόν άγώνα
θά είστε πολῖτες άπλοί καί θαρξίσετε νά μαθένετε
νά ήπακούγετε "στό νόμο. Λεφτερώτατε καί λεφτερω-
θήκατε" άνδράποδα, σταθῆτε ό νόμος καί ή κυβερνή-
της νά σᾶς λεφτερώσῃ καί νά σᾶς δημιούργῇση πολ-
λίτες.

"Άλῃ-Παπᾶς έπρεπε νᾶνε ό κυβερνήτης καί
σε τιδερένιο τῆς πειθαρχίας κλοῦ νά τσακίσῃ τὰ γύ-
νατα τῶν άναρχικῶν δούλων σύμφωνα μέ τοῦ νόμου
τὴν άμειλικτὴ διαταγή. Άφτοί οἱ λεφτερωτάδες
έπρεπε νάνεβοῦν πρώτοι στήν καρμανιόλα σάν έσχα-
τοι προδότες γιά νά γείνῃ τέλεια ή θυσία τῆς λεφ-
τεριάς. Είχε τὰ θύματά του ό άγώνας" έπρεπε νάχη
τὰ θύματά του καί ό νόμος γιά νά τελεσφορήσῃ.
Άφτοί είνε οἱ νόμοι τῆς Ιστορίας, άπαράβατοι, σκλη-
ροί, μέ άληθινοί. Τέτοιος μέс έπρεπε κυβερνήτης νά
μας βοσκῇ μέ ραβδί σιδερένιο στά λειβάδια τῆς
λεφτεριάς τοῦ νόμου καί νά τσακίσῃ σάν κεραμίδες
άψητες τοὺς άρχικοκόρους τῆς ψέφτικης λεφτεριάς.

Στό Μπαγδάτι ήτανε ένας βασιλιάς πολὺ ήμερος
Μιὰ μέρα γυρίζοντας στά χωράφια έξω είδε ένα
γεωργό πού ώργωνε, έπῆγε κοντά καί έπιασε τὴν όμι-
λιά μαζί του. Σε λίγο ήρθε ή κόρη νά φέρῃ φαγί
στόν πατέρα της. "Η κόρη, όμορφη πολὺ, τοῦ άρεσε
τοῦ βασιλιά καί ό βασιλιάς τὴ ζήτησε από τόν πα-
τέρα της, μέ πρώτα τοῦ λέγει: δέν σε άναγκάζω,
σάν θέλεις! ό γέρος είπε: δέν σοῦ τὴ δίνω γιὰτί
είμαι μονάχος μου" γυναίκα δέν έχω καί ποιός θὰ μέ
περετάει στά γηραιά μου; Πικραμένος έφυγε ό Βα-
σιλιάς δίχως νά πῇ τίποτας καί πῆγε "στό Παλάτι
του, μέ ή κόρη εκείνη δέν τοῦφεβγε από τό μυαλό.
Στέλνει τό Βεζύρη του καί κατόπι καί άλλους άν-
θρώπους γιά νά πείσουνε τό γέρω πεισματάρη, μέ τί-
ποτε" όλα τὰ χαλνοῦσε ή άυστηρὴ διαταγή τοῦ Βα-
σιλιά: μέ τό καλό, σάν θέλῃ ό γέρος. "Απελπίστηκε
ό βασιλιάς καί "στό τέλος προσκαλαίει τόν πρώτο τοῦ
χωριοῦ καί τοῦ λέει: ή τό κεφάλι σου, ή τὴν κόρη
τοῦ γέρου, μέ μέ τό καλό κτλ. Φοβισμένος ό κακο-
μοίρης τρέχει καί βρίσκει στό χωράφι τό γέρω" δίχως
νά τοῦ μιλήσῃ, τοῦ στράφτει δύο γερούς μπάτσους
στό σέβρο πού τὰ μάτια του έβγαναν σπῆδες! Γιατί
μωρὲ παλῃόγέρε, δέν θές νά δώσης τὴν κόρη σου "στό
Βασιλιά; Γρήγορα πᾶρ' την νά τοῦ τὴν πᾶμε καί